

Arrest

nr. 72 309 van 20 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 28 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 15 januari 2011 het Rijk binnen en diende op 17 januari 2011 een asielaanvraag in. Op 26 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Eritrese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 21 november 1985 te Assab, Eritrea. U bent van Afar afkomst. Uw ouders hebben eveneens de Eritrese nationaliteit. In 1988 verhuisde u samen met uw ouders naar de Ethiopische stad Assala. In 1999 werden uw ouders echter gedwongen gedeporteerd naar Eritrea omdat ze hadden deelgenomen aan het referendum dat zou beslissen over de onafhankelijkheid van Eritrea. Terwijl uw ouders gedeporteerd werden naar Eritrea in 1999, bleef u achter bij uw tante in Assala. Vanaf 1999 werd u echter ziek, waardoor u zelfs diende te stoppen met school. Iedere twee weken kreeg u een aanval die volgens uw tante het gevolg was van het feit dat u niet geloofde in een bepaalde geest waar zij wel in geloofde. Uw tante deed immers aan hekserij met de bijhorende rituelen, en omdat u hier niet in geloofde, was ze ervan overtuigd dat dit de oorzaak was van uw ziekte. Omdat u zich steeds meer geïsoleerd voelde in Assala en omdat u geen toekomst voor uzelf zag in Ethiopië, besloot u in 2005 vrijwillig terug te keren naar Eritrea en bij uw ouders te gaan wonen. Ook uw ziekte speelde in deze beslissing een rol. U hoopte immers dat het beter zou gaan indien u bij uw ouders zou wonen. Bij uw aankomst in Assab, vernam u echter van uw moeder dat uw vader aangehouden was in 2003 en dat hij sindsdien op een onbekende plaats werd gevangen gehouden. Hij werd ervan beschuldigd deel uit te maken van de Afar beweging die zich verzet tegen de Eritrese regering. Met uw ziekte ging het ook niet meteen beter. Uw moeder deed zelf ook aan hekserij, net zoals uw tante. In Assab ontmoette u vrienden die deel uitmaakten van de Pinksterkerk. Zij waren bereid voor u te bidden in de hoop dat uw gezondheid zou verbeteren. U merkte inderdaad dat het geleidelijk aan beter ging met uw gezondheid omwille van de gebeden en u besloot zich dan ook te bekeren tot het Pinkstergeloof in september 2009. Aangezien dit geloof niet toegelaten is in Eritrea, dienden jullie de gebedsdiensten te houden in de huizen van de leden van de Pinkstergemeenschap. Op 10 mei 2010 was u echter aan het bidden in het huis van een medegelovige samen met acht anderen, toen de politie binnenviel en jullie arresteerde. Jullie werden naar het politiekantoor van Assab gebracht waar jullie allen werden opgesloten. Tijdens deze opsluiting werd u misbruikt door enkele agenten die iets in uw drank zouden hebben gedaan, waardoor u het bewustzijn verloor. Het waren uw celgenoten die u dit vertelden. Als gevolg van dit misbruik, had u bloedingen die echter niet verzorgd werden. Op 28 juli 2010 werden uw celgenoten weggebracht naar een andere plaats. U bleef alleen achter in de cel. Een politieman, die medelijden met u had, besloot om u te helpen, en liet u langs de achterdeur van het politiebureau ontsnappen. Daarop besloot u naar het huis van een vriend te gaan, K., die u vervolgens hielp om Eritrea te ontvluchten. Diezelfde dag ging u met de hulp van een smokkelaar naar Jemen, waar u zes maanden in Sanaa verbleef bij een dochter van K.. Op 14 januari 2011 nam u het vliegtuig naar België en de volgende dag vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. U beweert Eritrea ontvlucht te zijn omdat u vreest opnieuw opgesloten te worden omwille van uw pinkstergeloof. Er kan echter **geen geloof** worden gehecht aan uw **verblijf in Assab** en bij uitbreiding aan uw **bewering als zou u over de Eritrese nationaliteit beschikken**. U slaagt er namelijk niet in aannemelijk te maken dat u in 2005 vrijwillig zou zijn teruggekeerd naar Eritrea, en dat u vanaf dat moment in Assab zou hebben gewoond tot het moment dat u beweert Eritrea ontvlucht te zijn. **Vooreerst kunt u niet overtuigen wat de religieuze context betreft in Eritrea.** Zo geeft u tijdens het gehoor aan dat er in Eritrea drie godsdiensten zijn toegelaten, met name het katholicisme, de Islam en het orthodoxe geloof (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in Eritrea vier godsdiensten worden erkend. De Lutheriaanse evangelische kerk vormt immers ook een erkende godsdienst in Eritrea, naast de drie godsdiensten die u vermeldt tijdens het gehoor (zie landeninformatie, administratief dossier). Het is merkwaardig dat u niet weet dat de Luteriaanse kerk wel degelijk een erkende godsdienst is aangezien deze laatste kerk als evangelische kerk het dichtst aanleunt bij de pinksterkerken, waarvan u zelf beweert lid te zijn sinds 9 september 2009. Wanneer u gevraagd wordt of u de huidige patriarch van de orthodoxe kerk kent, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Het is ten eerste opmerkelijk dat u de huidige patriarch van de orthodoxe kerk, Abune Dioskoros, niet kent gezien uw bewering dat u vòòr uw bekering naar het pinkstergeloof een aanhanger van het orthodoxe geloof was en gezien het feit dat de huidige patriarch al sinds 2006 in functie is (zie gehoorverslag CGVS, p.11; zie landeninformatie, administratief dossier). Frappanter is echter het feit dat u de voorganger van de huidige patriarch niet blijkt te kennen. Wanneer u immers gevraagd wordt of u Abune Antonios kent, moet u het antwoord schuldig blijven en zegt u dat u deze man niet kent (zie gehoorverslag CGVS,

p.15). Dit is opmerkelijk omdat u enerzijds, zoals eerder vermeld, zelf aangeeft tijdens het gehoor lid te zijn geweest van de orthodoxe kerk tot 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p.11), voordat u lid bent geworden van het pinkstergeloof, en anderzijds omdat de voorganger van de huidige patriarch, Abune Antonios, in 2006 uit zijn functies werd ontzet nadat hij de overheid had bekritiseerd omwille van de vervolging van evangelische minderheidskerken (zie landeninformatie, administratief dossier). Van leden van een pinksterkerk in Eritrea mag redelijkerwijze verwacht worden op de hoogte te zijn van dermate belangrijke gebeurtenissen. **Wat de beweerde deportatie van uw ouders naar Eritrea in 1999 betreft, en uw beweerde vrijwillige terugkeer naar Eritrea in 2005, kunnen eveneens enkele bedenkingen gemaakt worden.** Zo geeft u tijdens het gehoor aan dat uw ouders in 1988 vanuit Assab naar Assala in Ethiopië zouden zijn verhuisd omwille van het werk van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Wat later verklaart u dat uw moeder weer wegging uit Assala in 1999, en terugkeerde naar Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Wanneer de interviewer vervolgens vraagt waarom uw moeder vertrok in 1999, antwoordt u dat ze terug verhuisde naar Eritrea met uw vader, toen Eritrea zijn onafhankelijkheid behaalde (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Gevraagd wanneer Eritrea onafhankelijk werd, geeft u terecht aan dat dat in 1991 was (zie gehoorverslag CGVS, p.3), wat enigszins vreemd is aangezien u net voordien verklaarde dat uw ouders in 1999 zouden zijn teruggekeerd naar Eritrea. Wanneer de interviewer vervolgens vraagt waarom uw ouders besloten om in 1999 terug te keren naar Eritrea, verklaart u dat ze hadden gestemd in het referendum (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Gevraagd of ze dan vrijwillig terugkeerden, antwoordt u dat ze werden gedwongen omdat ze hebben gestemd in het referendum (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Het is vreemd dat u in eerste instantie in uw verklaringen laat uitschijnen dat uw ouders vrijwillig zouden zijn teruggekeerd naar Eritrea toen het onafhankelijk werd, terwijl u wat later, nadat de interviewer u uitdrukkelijk vraagt of uw ouders vrijwillig terug naar Eritrea gingen, verklaart dat uw ouders gedwongen werden naar Eritrea terug te gaan in 1999 omdat ze aan het referendum zouden hebben deelgenomen. Wanneer u bovendien wat later tijdens het gehoor gevraagd wordt wanneer deze gedwongen deportaties begonnen, antwoordt u dat ze in 1999 begonnen, dat ze in datzelfde jaar zouden gestopt zijn, en dat er in 2005 twee vormen van deportaties waren, namelijk vrijwillige en gedwongen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd of er een conflict was tussen beide landen op het moment dat de deportaties begonnen, verklaart u van niet en dat enkel de personen die voor de onafhankelijkheid stemden, werden gedeporteerd (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het is wel heel merkwaardig dat u niet weet dat de gedwongen deportaties van Eritreërs vanuit Ethiopië naar Eritrea begonnen in 1998, en dat deze het gevolg waren van het grensconflict tussen Ethiopië en Eritrea, dat in 1998 een aanvang kende en tot 2000 zou duren (zie landeninformatie, administratief dossier). Daarenboven blijkt uit informatie 2 waarover het CGVS beschikt, dat deze deportaties begonnen in 1998, en dat de laatste gedwongen deportaties in groep plaatsvonden in 2002 (zie landeninformatie CGVS, p.9). Het is vreemd dat u de juiste context waarin deze gedwongen deportaties plaatsvonden, niet kan schetsen, aangezien de beweerde deportatie van uw ouders in 1999, toen u toch al 14 jaar oud was, toch een belangrijke, ingrijpende gebeurtenis in uw leven moet geweest zijn. Wanneer het tijdens het gehoor overigens gaat over uw vrijwillige terugkeer naar Eritrea in 2005, verklaart u dat u samen met andere Eritreërs in drie bussen naar Eritrea werd gebracht, en dat sommige landgenoten vrijwillig terugkeerden en dat anderen gedwongen werden (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, zoals eerder vermeld, dat de laatste gedwongen deportaties van Eritreërs, vanuit Ethiopië naar Eritrea, plaatsvonden in 2002 (zie landeninformatie, administratief dossier). Uw verklaringen betreffende de beweerde gedwongen deportatie van uw ouders in 1999, en uw beweerde vrijwillige terugkeer in 2005, komen bijgevolg hoegenaamd niet overtuigend over. **Wat uw beweerde verblijf in Assab echter vooral ongeloofwaardig maakt, is uw wel zeer beperkte kennis over de militaire dienstplicht in Eritrea.** Wanneer u gevraagd wordt of u nooit werd opgeroepen voor de militaire dienst in Eritrea, antwoordt u dat u een medisch attest had (zie gehoorverslag CGVS, p.17). U verklaart verder dat u dit medisch certificaat na uw aankomst in Assab in het hospitaal hebt verkregen omwille van een mentale ziekte (zie gehoorverslag CGVS, p.17). U zou in 2008 zijn opgeroepen voor de militaire dienst maar uw moeder zou het medische certificaat hebben laten zien waarop u uw militaire dienst niet moest doen, aldus uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Deze verklaringen zijn echter niet aannemelijk in het licht van informatie waarover het CGVS beschikt. Hieruit blijkt immers dat een vrijstelling voor de dienstplicht om medische redenen enkel kan bekomen worden mits een gezondheidsattest dat uitgevaardigd wordt door een medisch panel in Sawa, of mits een beoordeling van de gezondheidstoestand door militaire gouverneurs en hun staf zelf (zie landeninformatie, administratief dossier). Een andere mogelijkheid is dat men deze vrijstellingsdocumenten zou kunnen verkrijgen tegen betaling en dus via corruptie (zie landeninformatie, administratief dossier). Het is bijgevolg bevreemdend en niet aannemelijk dat u via

een gewoon medisch attest, dat u in het Assab hospital zou hebben bekomen en vervolgens zou hebben getoond aan de Eritrese autoriteiten, zou vrijgesteld zijn van de militaire dienstplicht. Verder is uw kennis over de militaire dienstplicht erg beperkt. Zo verklaart u dat Sawa een militaire training is, terwijl het om een militair trainingskamp gaat, gelegen in Sawa in het noordwesten van Eritrea dichtbij de Soedanese grens, waar de meeste Eritrese jongeren naartoe worden gestuurd voor hun militaire opleiding (zie gehoorverslag CGVS, p.18: zie landeninformatie, administratief dossier). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u weet waar Sawa ligt, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd wat u weet over de militaire dienstplicht, antwoordt u dat ze vertelden dat deze zes maanden tot een jaar zou duren, maar dat niemand is teruggekomen nadat ze zijn toegetreden tot het leger (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Het is ten eerste opmerkelijk dat u beweert dat de militaire dienst zes maanden tot een jaar zou duren, terwijl de onbeperkte duur van de Eritrese militaire dienstplicht net één van de hoofdkenmerken van deze dienstplicht is waardoor een niet onaanzienlijk aantal Eritrese jongeren eraan tracht te ontsnappen (zie landeninformatie, administratief dossier). En ten tweede is het opmerkelijk dat u in dit laatste antwoord - dat niemand zou zijn teruggekomen na hun toetreding tot het leger - laat uitschijnen dat u toch een aantal personen kent die zouden zijn opgeroepen voor de militaire dienst. Wanneer u echter de vraag gesteld wordt of u nog andere personen kent in Assab die werden opgeroepen voor deze militaire dienst, verklaart u dat de man van uw vriendin S. zou zijn opgeroepen, maar dat uw vriendin zelf nooit werd opgeroepen voor de dienstplicht (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Gevraagd of u nog andere mensen kent die werden opgeroepen, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Het komt hoegenaamd niet geloofwaardig over dat u maar één persoon zou kennen die werd opgeroepen voor de militaire dienstplicht aangezien de Eritrese maatschappij getekend wordt door de massale gedwongen rekrutering van jongeren voor de verplichte militaire dienstplicht. Eritrea is zelfs de meest gemilitariseerde staat ter wereld (zie landeninformatie, administratief dossier). Het is wel zeer frappant dat u niet meer mensen zou kennen die werden opgeroepen voor de verplichte militaire dienst, zeker in het licht van uw bewering dat u lid was van de lokale pinkstergemeenschap in Assab en gezien uw bewering dat u al sinds 2005 in Assab woonde, waardoor deze laatste bewering zoals eerder gezegd ernstig in twijfel kan getrokken worden. **Verder kunnen er nog enkele algemene bemerkingen gemaakt worden over uw beweerde verblijf in Assab sinds 2005.** Nadat u tijdens het gehoor verklaarde dat uw vader in 2003 werd gearresteerd door de Eritrese autoriteiten omdat hij lid was van de 'Afar beweging', vraagt de interviewer of de familieleden van uw vader geen problemen hadden gekend, waarop u antwoordt dat zij niet gearresteerd werden (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Vervolgens wordt u gevraagd of de familie van uw vader eveneens in Assab woonde, waarop u verklaart dat zijn familie op een andere plaats woont, en dat enkel uw oom in Assab woont (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd of u dan contact had met de familie van uw vader vanaf 2005 toen u in Assab verbleef, antwoordt u positief (zie gehoorverslag CGVS, p.5). 3 Vervolgens wordt gevraagd waar deze familieleden dan leefden, waarop u antwoordt in Assab (zie gehoorverslag CGVS, p.5), terwijl u eerder tijdens het gehoor had verklaard dat ze op een andere plaats woonden, en dat enkel uw oom in Assab woonde. De interviewer vraagt vervolgens nogmaals of de familie van uw vader dan in Assab woonde, waarop u bevestigend antwoordt en eraan toevoegt dat enkel een broer van uw vader in Keren leeft (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Het zijn dergelijke inconsistente verklaringen die verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Ook kan nog opgemerkt worden dat u verklaart naar Eritrea te zijn teruggekeerd in 2005 omwille van uw gezondheidsproblemen die het gevolg zouden geweest zijn van de 'hekserij' vanwege uw tante, bij wie u verbleef nadat uw ouders gedwongen zouden zijn gedeporteerd in 1999 (zie gehoorverslag CGVS, p.2-p.3). U zou vanwege deze ziekteverschijnselen – zoals stress, een veranderende stem, niet kunnen zitten... - uitgesloten worden door de gemeenschap (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Nochtans verklaart u eveneens tijdens het gehoor dat ook uw moeder aan 'hekserij' deed. U beweert in eerste instantie wel dat u aanvankelijk niet wist dat uw moeder aan deze 'hekserij'-rituelen deed, omdat uw vader er niet in geloofde (zie gehoorverslag CGVS, p.12), maar wanneer u gevraagd wordt sinds wanneer uw moeder deze rituelen deed, antwoordt u dat ze het al samen met haar zus – uw tante – deed voordat ze naar Eritrea werd gedeporteerd, en dat ze in Eritrea herbegon met deze rituelen nadat uw vader gearresteerd zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Men kan hierbij de vraag stellen waarom u naar Eritrea zou terugkeren in de hoop dat het beter zou gaan met uw gezondheid, terwijl uw moeder net dezelfde 'hekserij'-rituelen als uw tante uitvoerde, die volgens uw verklaringen tijdens het gehoor toch de oorzaak waren van uw ziektesymptomen. Dergelijke dubbelzinnige en vage verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het geheel. **Tenslotte kan nog opgemerkt worden dat u een aantal gegevens kan verstrekken met betrekking tot Assab en Eritrea in het algemeen.** Volgens uw verklaringen zou u vijf jaar in Assab

hebben gewoond nadat u in 2005 vrijwillig zou zijn teruggekeerd naar Eritrea. Toch komt uw kennis over Assab en over Eritrea in het algemeen ingestudeerd over, zeker in het licht van bovenstaande vaststellingen. Zo weet u dat Eritrea ingedeeld is in zes regio's of zoba's, die u letterlijk kan opsommen, maar wanneer u gevraagd wordt of u het begrip subzoba kent, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Subzoba is nochtans een essentieel begrip in de administratieve of bestuurlijke indeling van Eritrea en het is merkwaardig dat u dit begrip niet blijkt te kennen (zie landeninformatie, administratief dossier). Ook kunt u een aantal dorpen in de buurt van Assab opsommen (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat de afstand is tussen Assab en Djibouti, verklaart u dat Assab dichtbij Djibouti ligt (zie gehoorverslag CGVS, p.17), maar gevraagd naar de naam van de plaats aan de grensovergang van Eritrea met Djibouti, antwoordt u Fegal en laat u Rahayta onvermeld (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Nochtans is Rahayta wel degelijk het dorp aan de grensovergang met Djibouti (zie landeninformatie, administratief dossier). Op een eerdere vraag over dorpen in de buurt van Assab, had u een aantal namen van dorpen vermeld, waaronder Rahayta (zie gehoorverslag CGVS, p.16), en aangezien dit laatste dorp dus wel degelijk de grensovergang tussen Eritrea en Djibouti betreft, geeft dit aan dat u de dorpen in de buurt van Assab die u kon opsommen, of toch op zijn minst het dorp aan de grensovergang met Djibouti, niet kan situeren wat zoals eerder gezegd een ingestudeerde kennis doet vermoeden. Bijgevolg slaagt u er niet in via uw antwoorden over Assab en Eritrea, zeker rekening houdend met voormelde opmerkingen en vaststellingen, de geloofwaardigheid van de door u beweerde nationaliteit te herstellen. **Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Assab, en bij uitbreiding aan uw bewering als zou u over de Eritrese nationaliteit beschikken. Bijgevolg komt de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen in Assab, die hieruit voortvloeiden, eveneens in het gedrang.** U legt tenslotte geen documenten voor ter bevestiging van uw identiteit, noch van uw nationaliteit. U legt wel een document voor dat aantoonde dat u sinds januari 2011 lid bent van de 'Emmanuel Evangelical Church' te Brussel (zie administratief dossier). Uw pinkstergeloof wordt in deze echter niet in twijfel getrokken. Enkel uw beweerde verblijf in Assab, en bij uitbreiding uw beweerde Eritrese nationaliteit, wordt in twijfel getrokken, waardoor er ook geen geloof kan gehecht worden aan uw lidmaatschap van de pinkstergemeenschap in Assab. Uw pinkstergeloof op zich wordt dus niet in twijfel getrokken. **Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw Eritrese nationaliteit, noch aan uw beweerde verblijf in Assab. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster roept in een enig middel de "Schending van art. 51/4, § 1, 2 lid en § 3 Vreemdelingenwet"; "Schending van de vereiste van de taalkennis - art. 57/4 Vreemdelingenwet" en de "Schending van een substantiële vormvereiste" in.

2.3. Verzoekster meent dat er sprake is van een schending van een substantiële vormvereiste gezien dhr. Bienfait, adjunct-commissaris, die het bewijs heeft geleverd van kennis van de Franse taal, de

bestreden beslissing, die in het Nederlands werd opgesteld, heeft ondertekend. Verzoekster wijst erop dat artikel 57/4 voorziet in een verdeling van de adjuncten in functie van de talenkennis.

2.4. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen blijkt dat de adjunct-commissarissen geen rijksambtenaren zijn in de zin van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, wat inhoudt dat zij niet worden ingedeeld bij een taalrol, in die zin dat zij enkel rechtsgeldige beslissingen zouden kunnen nemen in de taal van de taalrol waarbinnen zij benoemd zouden zijn (RvS 2 februari 2005, nr. 140.039). Uit artikel 57/9 van de vreemdelingenwet volgt dat de bevoegdheden van artikel 57/6, eerste lid, 1° tot 7° van de vreemdelingenwet worden uitgeoefend door de commissaris-generaal of bij delegatie, door zijn adjuncten. Ingevolge het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 15 januari 2010 houdende delegatie van beslissingsbevoegdheid aan de adjunct-commissarissen in individuele asioldossiers (BS 27 januari 2010) hebben de adjunct-commissarissen de bevoegdheid om beslissingen te nemen in individuele asioldossiers voor de bevoegdheden omschreven in artikel 57/6, eerste lid, 1° tot 7° van de vreemdelingenwet. De adjuncten vervangen de commissaris-generaal bijgevolg voor alle hoger vermelde bevoegdheden, ook al zijn zij eentalig. Bijgevolg is in de onderhavige zaak de ondertekening van de Nederlandstalige beslissing door een adjunct-commissaris, die geen bewijs heeft geleverd van de kennis van de Nederlandse taal, wettig.

2.5. Verzoekster kan evenmin worden bijgetreden waar zij meent dat artikel 51/4 geschonden is. Verzoekster werd er overeenkomstig artikel 51/4 van de vreemdelingenwet van in kennis gesteld dat de gehele procedure in het Nederlands zou verlopen. De verschillende verhoorverslagen en de bestreden beslissing werden volledig in het Nederlands opgesteld. De taal die voor de asielprocedure werd aangewezen -het Nederlands- is dan ook gebruikt tijdens de gehele procedure, zodat artikel 51/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 correct werd toegepast (RvS 27 september 2005, nr. 149.445; RvS 17 juni 2002, nr. 107.897).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoekster verklaart Eritrea te zijn ontvlucht omdat zij er gevlucht werd door de autoriteiten omwille van haar lidmaatschap van de pinkstergemeenschap. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekster haar beweerde Eritrese nationaliteit en afkomst niet kan overtuigen, en derhalve evenmin haar hierop gebaseerde asielmotieven.

3.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Verzoekster verklaart dat zij in Eritrea over een Eritrese identiteitskaart beschikte maar dat *“Ik heb ze in de gevangenis moeten achterlaten”* (gehoorverslag CGVS, p.6). Verzoekster legt geen documenten neer waaruit haar identiteit en nationaliteit kan blijken noch haar jarenlange verblijf in Ethiopië en haar reisweg. Het document inzake haar geloofsgemeenschap in België kan haar asielaanvraag niet aantonen.

3.4. Voor zover verzoekster haar beweerde Eritrese nationaliteit en afkomst de kern uitmaken van haar asielaanvraag maar zij deze niet staft aan de hand van documenten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat deze minstens kunnen blijken uit haar verklaringen. Echter haar verklaringen kunnen evenmin overtuigen en zijn op meerdere vlakken onvoldoende om een band met of verblijf in Eritrea aan te tonen.

3.5. Vooreerst zijn verzoeksters verklaringen onvoldoende om haar vertrek uit Ethiopië aannemelijk te maken. Verzoekster stelt dat ze wenste te ontsnappen aan de hekserij van haar tante bij wie ze verbleef. Daargelaten dat niet kan worden ingezien dat hekserij de beweegreden van haar vertrek naar Eritrea is nu ze wist dat ook haar eigen moeder hekserij bedreef, legt verzoekster geen verklaringen af die erop kunnen wijzen dat ze administratieve stappen heeft gezet om te vertrekken uit Ethiopië. Haar bewering dat haar tante alles regelde is ongeloofwaardig nu zijzelf meerderjarig was en dus zowel ten opzichte van Ethiopië als ten opzichte van Eritrea de nodige formaliteiten diende te vervullen. Aangezien verzoekster hierover geen, laat staan spontane, verklaringen aflegde, kan geen geloof worden gehecht aan haar immigratie naar Eritrea. Voorts kan worden vastgesteld dat verzoekster niet aangeeft wanneer en hoe ze de Eritrese nationaliteit zou verkregen hebben. De loutere bewering dat haar identiteitskaart is afgenomen kan haar niet beletten toe te lichten hoe ze deze kaart in de eerste plaats heeft verkregen. Verzoeksters relaas komt verzonnen voor.

3.6. De commissaris-generaal oordeelt terecht dat verzoeksters onkunde over haar eigen leefwereld aantoonde dat haar theoretische kennis van Eritrea en Assab (kan 6 Eritrese regio's noemen) ingestudeerd is. Aldus is niet aannemelijk dat verzoekster de betekenis van de term "subzoba" niet kent zeker indien ze immigreerde en haar lokale administratieve dienst hierbij van nut is. Voorts kan ze dorpen opnoemen maar heeft ze geen besef waar deze liggen zodat ook hieruit kan worden afgeleid dat ze namen instudeerde en niet uit ervaring spreekt. Ten slotte indien verzoeksters ouders naar Eritrea waren vertrokken of gedeporteerd naargelang haar verklaringen, dan kan verwacht worden dat ze hierdoor in Ethiopië een bijzondere interesse aan de dag legt voor dit land. Haar vertrek zonder zich te bevragen over de situatie van haar ouders en de situatie van gedeporteerde of geïmmigreerde Ethiopiërs in het algemeen, kan niet overtuigen. Indien verzoekster het vermogen toont om naar Europa te vertrekken dan kan minstens worden aangenomen dat ze met dezelfde doorgedrevenheid haar eigen situatie kan onderzoeken in Ethiopië. Aldus kan worden vastgesteld dat verzoeksters vrijwillige migratie van Ethiopië naar Eritrea niet wordt ondersteund door eenduidige en coherente verklaringen. Voort kan uit haar onbekendheid met de dienstplicht in Eritrea die nochtans alle jongeren aanbelangt, slechts blijken dat verzoekster geen voeling heeft met de Eritrese gemeenschap. Haar verklaringen over de pinkstergemeenschap zijn vaag en oppervlakkig en tonen niet aan dat ze zich in Eritrea aansloot bij een verboden kerk. Haar arrestatie wordt dan ook niet aangetoond, noch dat haar identiteitskaart werd afgenomen in de gevangenis.

3.7. Aangezien verzoekster geenszins aannemelijk maakt haar Ethiopische nationaliteit te zijn verloren en de Eritrese nationaliteit te bezitten, kan bezwaarlijk overtuigen dat zij Eritrea zou zijn ontvlucht omdat zij er vervolgd werd omwille van het aanhangen van een verboden religie, en om die reden nood zou hebben aan internationale bescherming.

3.8. Verzoekster voert in haar verzoekschrift louter theoretische beschouwingen aan doch onderneemt niet de minste poging om de bevindingen van de commissaris-generaal te betwisten en/of te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind. Aldus dient de Raad vast te stellen dat de door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en ongeloofwaardigheden de kern van het relaas raken en pertinent zijn. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoeksters verklaringen zijn echter over de gehele lijn ongeloofwaardig. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten. Verzoeksters voorgehouden Eritrese nationaliteit komt bedrieglijk voor. De voorgehouden problemen in Eritrea omwille van haar religie hebben dan ook geen objectieve grond.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea. Verzoekster toont evenmin aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK